

פירוש הרמב"ם לאבות

צרכי ציבור באמונה (ב, ב)

הרב יצחק שילת

משנה אבות ב, ב

רַבֵּן גַּמְלִיאֵל בְּנוֹ שֶׁל רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא אָמַר, יָפָה תְלֻמוּד תּוֹרָה עִם דָּרָר אֶרֶץ, שְׂגִיעַת שְׁנֵיהֶם מְשַׁכַּח עוֹן. וְכָל תּוֹרָה שְׂאִין עִמָּה מְלֹאכָה, סוֹפָה בְּטֻלָּה וְגוֹרֶרֶת עוֹן. וְכָל הַעֲמִלִים עִם הַצְּבוּר, יְהִיוּ הַעֲמִלִים עִמָּהֶם לְשֵׁם שְׁמַיִם, שְׂזָכוּת אָבוֹתָם מְסִיעָתוֹ וְצַדִּיקָתָם עוֹמְדָת לְעַד. וְאַתֶּם, מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם שְׂכָר הַרְבֵּה כְּאִלוֹ עֲשִׂיתֶם:

פירוש הרמב"ם למשנה

ר"ל בדרך ארץ הנה העוסק בפרנסה ואמרו וגוררת עון כמו שבארנו במקום אחר אמרו סופו שהוא מלסטם את הבריות ובאמרו ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאילו עשיתם הוא דבר השם לעמלים עם הצבור שפעמים שימנעו מעשות מצוה בעת התעסקם בצרכי צבור ואמר שהש"י יעלה עליהם שכר כאילו עשו המצוה ההיא ואע"פ שלא עשאוה אחר שהתעסקו עם הצבור לשם שמים: